

Självständigt arbete, Påbyggnadskurs Krigsvetenskap (15 HP)

Författare: Alfred Gustafsson	Årskull: 230
Lärosäte: Försvvarshögskolan	
Handledare: Niklas Karlén	
Antal ord: 8127	
Koalitioner från efterkrigstiden till 2000-talet Är koalitioner mer selektiva eller effektiva i strid?	
<u>Abstract</u> <p>Coalitions of states are often portrayed as effective in war. This study examines whether the higher success of coalitions on the battlefield is due to the fact that they tend to fight against structurally weaker opponents, rather than an inherent advantage from coalition warfare itself. Using the <i>Belligerents in Battle 1900–2003</i> dataset, a quantitative analysis of 20th-century battles is conducted. A logistic regression analysis tests whether coalition membership influences the probability of victory when controlling factors such as initiative, home turf and force ratio among coalition members. The results indicate that while coalitions win battles more often than single states, this success can be explained partly by coalitions' favorable starting conditions e.g., numerical superiority and initiative. Once these factors are accounted for, the direct effect of being a coalition on winning outcomes disappears. The study concludes that coalitions' success largely results from facing weaker opponents, and not necessarily from the coalition dynamics per se.</p>	
<u>Nyckelord:</u> Koalitioner, krigsutfall, styrkeförhållande, logistisk regression, kvantitativ analys	

Innehållsförteckning

Inledning	1
Tidigare Forskning	2
Syfte och frågeställning	3
Avgränsningar	4
Teori	5
Metod	7
Forskningsdesign	7
Operationalisering	8
Analysmetod	9
Kausalitet och endogenitet	9
Post-treatment bias och truppförlust	9
Databeroende och klustring	9
Regressionsmodell	10
Oberoende variabler	10
Material	12
Data	13
Källkritik	14
Forskningsetik	15
Resultat	16
Regressionsanalys	17
Analys	20
Slutsats	22
Diskussion	23
Vidare forskning	25
Källförteckning	26
Appendix	28
Bilaga A: Logistiskt regressionsresultat	28
Bilaga B: Variabelbeskrivningar	29
Bilaga C: Databehandling	30
Bilaga D: Syntax	32

Inledning

Att stater går ihop i koalitioner för att föra krig är inget ovanligt i modern tid. Ett välkänt exempel är Gulfkriget 1991, där en USA-ledd koalition av över trettio länder snabbt besegrade Irak och led små egna förluster.¹ Liknande koalitioner har förekommit efter kalla kriget och längre tillbaka i historien, till exempel under världskrigen.² Ibland sägs det att just för att koalitioner samlar flera staters resurser och militär styrka, så har de större chans att vinna.³ Samtidigt har forskningen också visat att det kan vara svårt att föra krig i en koalition. Samordning och delat befäl mellan olika nationers militära styrkor kan skapa friktion.⁴ En annan tänkbar förklaring till varför koalitioner ofta lyckas är att de oftare väljer att gå in i konflikter där de redan från början har ett övertag. Det skulle betyda att deras framgångar inte beror på att de är bättre organiserade, utan på att de möter svagare motståndare.

Den här uppsatsen undersöker just det: om koalitionerens högre vinstsannolikhet egentligen handlar om att de slåss mot sämre motstånd. Den styrande frågeställningen är:

Är koalitionerens högre sannolikhet att vinna slag en effekt av att de oftare strider mot strukturellt underlägsna motståndare?

Syftet är att testa om själva deltagandet i en koalition har en oberoende positiv effekt på seger eller om effekten försvinner när vi tar hänsyn till styrkeförhållande, initiativ och hemmaterräng. För att göra detta används kvantitativ analys av data om militära strider mellan 1945 och 2003. På så vis hoppas uppsatsen bidra med en bättre förståelse för hur koalitioner fungerar i praktiken.

Uppsatsen är upplagd på följande sätt. Först presenteras tidigare forskning och teorier om koalitionerens effektivitet i krig, vilket leder fram till hypoteserna. Därefter förklaras metoden, hur datamaterialet ser ut och vilka variabler som används. Sedan kommer analysen av resultaten. Slutligen diskuteras resultaten i relation till teorin och tidigare forskning, och arbetet avslutas med en kort slutsats.

¹ Reiter, Dan och Stam, Allan C., *Democracies at War* (Princeton: Princeton University Press, 2002), s. 157–162.

² Weitsman, Patricia A., "Wartime Alliances versus Coalition Warfare: How Institutional Structure Matters," *Strategic Studies Quarterly*, vol. 4, nr 2 (2010), s. 115–127.

³ Downes, Alexander B., "How Smart and Tough Are Democracies? Reassessing Theories of Democratic Victory in War," *International Security*, vol. 33, nr 4 (2009), s. 9–51.

⁴ Biddle, Stephen, *Military Power: Explaining Victory and Defeat in Modern Battle* (Princeton: Princeton University Press, 2004), s. 37–39.

Tidigare Forskning

Forskning om militära koalitioner har ofta tagit avstamp i bredare teorier om allianser och internationellt samarbete. Under kalla kriget låg fokus på hur stater samarbetar militärt för att uppnå säkerhetspolitiska mål.⁵ Dessa studier har främst behandlat strategiska allianser i fredstid snarare än hur samarbetet fungerar på slagfältet. Med tiden växte det dock fram ett eget forskningsfält som mer direkt undersöker koalitioner i väpnade konflikter i stället för i diplomatiska eller avskräckande sammanhang. I detta sammanhang har Reiter och Stam pekat på att koalitioner kan ha organisatoriska fördelar. De kan kombinera resurser, vinna legitimitet och genomföra samordnade operationer med större precision.⁶ Denna typ av resonemang har blivit ett vanligt sätt att förklara varför koalitioner lyckas, och ses ofta som ett bevis för deras effektivitet.⁷

Det är dock viktigt att påpeka att den här tolkningen sällan har testats empiriskt mot konkurrerande förklaringar. Den nyare studien av Cappella Zielinski och Grauer bidrar här genom att visa att koalitioner i genomsnitt vinner fler strider och lider färre förluster än andra aktörer.⁸ Genom att använda *Belligerents in Battle* kan de systematiskt undersöka hur ofta och under vilka omständigheter koalitioner deltar i väpnade konflikter. Men som de själva påpekar saknas fortfarande ett tydligt svar på varför det ser ut så.

⁵ Stephen M. Walt, *The Origins of Alliances* (Cornell University Press, 1987).

⁶ Dan Reiter and Allan C. Stam, *Democracies at War* (Princeton University Press, 2002).

⁷ Sarah E. Kreps, *Coalitions of Convenience: United States Military Interventions after the Cold War* (Oxford University Press, 2011); Beth Springer, *Benefits and Burdens of Coalition Warfare* (Stanford University Press, 2009).

⁸ Cappella Zielinski & Grauer, *A Century of Coalitions in Battle: Incidence, Composition, and Performance, 1900–2003* (2022).

*“Why do battlefield coalitions tend to outnumber and defeat their adversaries more often than solo belligerents while suffering relatively fewer casualties?”*⁹

Den obesvarade frågan kan ses som att det också handlar om att motståndaren och dess egenskaper snarare än koalitionen som förklarar utfallet. Alltså om koalitionen framgångar inte beror på hur väl de samordnar sig, utan på att de möter svagare motstånd. Det här resonemanget finns med i litteraturen om asymmetrisk krigföring, men har ännu inte testats i studier av koalitioner på slagfältet.¹⁰ Dessutom visar tidigare forskning om icke-statliga aktörer och militära kapacitetsgap att vissa aktörer har svårt att hävda sig mot bättre organiserade och utrustade fiender.¹¹ Detta ger stöd för en alternativ förklaring där militär framgång snarare beror på strukturella faktorer än på koalitionsdeltagande i sig.

Syfte och frågeställning

Syftet med den här uppsatsen är att försöka förstå varför militära koalitioner ofta vinner på slagfältet. Den vanligaste teorin säger att koalitioner fungerar bättre eftersom de är mer organiserade, eller att de har strategiska fördelar. I det här arbetet testas en annan idé, nämligen om det egentligen beror på att de slåss mot svagare motståndare. Därför undersöks det om koalitioner framgångar kan förklaras med hjälp av en statistisk modell där vi kontrollerar för underlägsenhet hos fienden.

Är koalitioner framgång på slagfältet en effekt av att de tenderar att strida mot strukturellt underlägsna motståndare?

⁹ Ibid., p. 421.

¹⁰ Stathis N. Kalyvas, *The Logic of Violence in Civil War* (Cambridge University Press, 2006); James D. Fearon and David D. Laitin, *Ethnicity, Insurgency, and Civil War*, *American Political Science Review*, vol. 97, no. 1 (2003), pp. 75–90.

¹¹ Andrew Clapham, *Human Rights Obligations of Non-State Actors in Conflict Situations*, *International Review of the Red Cross*, 88(863), 2006; Lotta Themnér & Peter Wallensteen, *Armed Conflicts, 1946–2013*, *Journal of Peace Research*, vol. 51, no. 4 (2014), pp. 541–554.

Avgränsningar

Den här studien är tidsmässigt avgränsad till åren 1945 till 2003, alltså den period som följer efter världskrigen. Det är ett medvetet val eftersom flera tidigare studier visar att koalitioner under den här perioden verkar vinna oftare än andra aktörer.¹² Dessutom är det också så att datakvaliteten i *Belligerents in Battle* är som bäst just under den här tiden.¹³ Geografiskt har ingen specifik avgränsning gjorts. Alla strider som uppfyller kriteriet, alltså att det rör sig om en markbaserad väpnad konflikt mellan två sidor där minst en är en koalition finns med i urvalet. På så vis går det att analysera bredare mönster i stället för att titta på enskilda regioner eller konflikter. En annan viktig avgränsning i denna studie är att oavgjorda strider har uteslutits från analysen. Detta beror på att den använda regressionsmodellen förutsätter ett binärt utfall (vinst eller förlust), och det finns ingen vedertagen metod för att modellera tre olika utfall i en logistisk modell utan att gå över till multinomial regression. Att exkludera dessa fall kan innebära en viss förlust av information, dock utgör de exkluderade striderna endast en liten del av urvalet, och den kvarvarande datamängden på 616 observationer är tillräcklig för att ge statistiskt stabila resultat.

¹² Cappella Zielinski & Grauer, *A Century of Coalitions in Battle: Incidence, Composition, and Performance, 1900–2003* (2022), s. 421.

¹³ Ibid.

Teori

Forskare har länge diskuterat hur koalitioner påverkar utgången av militära konflikter, särskilt inom krigsvetenskap och internationella relationer. Det vanligaste argumentet är att en koalition innebär att flera stater går ihop och därför får tillgång till mer resurser, större truppstyrka och att uppgifterna kan fördelas bättre. Enligt till exempel Morey kan det här öka chanserna att vinna jämfört med om en stat slåss ensam.¹⁴ Koalitioner kan också ge politiska fördelar. Weitsman menar att demokratier som bildar koalitioner oftare får med sig fler allierade i krig, vilket både stärker deras legitimitet och tillgången till resurser.¹⁵ Choi har också lyft att just demokratiska koalitioner får en särskild effekt genom något han kallar "demokratisk synergi" som förbättrar deras resultat i strid.¹⁶ Lake pekar på att det inte bara handlar om hur många man samarbetar med, utan också vilka, alltså att starka partners kan påverka utgången ganska mycket.¹⁷ Tillsammans bygger dessa förklaringar upp bilden av att själva samarbetet i en koalition har ett värde i sig.

Samtidigt finns det andra synsätt. Allianskrigföring är inte bara enkelt och vissa pekar på att det också kan ge problem. Historiskt sett har det visat sig svårt att samordna olika nationers styrkor, och McInnis har beskrivit hur sådant som utrustning, språk, doktrin och kommunikation ofta måste fungera ihop för att det inte ska bli missförstånd eller till och med "friendly fire".¹⁸ När flera nationer ska fatta beslut tillsammans kräver det kompromisser som gör att beslut kan dröja, vilket i sin tur gör krigföringen mindre effektiv. NATO:s bombningar i Kosovo 1999 är ett exempel där allierade vetorätt gjorde att operationerna begränsades.¹⁹ Koalitioner har också problem internt. Alla stater bidrar inte lika mycket och vissa måste ändå få vara med i planeringen. Det kan också finnas spänningar kring vad målet med kriget egentligen är, vilket kan försvåra samarbetet. Sådant gör att vinsten med fler soldater kan minska.

Dessutom går det att tänka sig att koalitioner ofta väljer att gå in i sådana krig där de redan från början har fördel. Det kanske inte är så att de vinner för att de är starkare tillsammans,

¹⁴ McInnis, Kathleen J., *The Future of U.S. Military Alliances*, Congressional Research Service Report R47236 (2022), s. 15.

¹⁵ Weitsman, Patricia A., "Wartime Alliances versus Coalition Warfare: How Institutional Structure Matters," *Strategic Studies Quarterly*, vol. 4, nr 2 (2010), s. 115–127.

¹⁶ Choi, A. *Democratic Synergy and Victory in War, 1816-1992*. *International Studies Quarterly*, (2004), 48(3), 663–682.

¹⁷ Lake, David A., *Hierarchy in International Relations*, Ithaca: Cornell University Press, (2009), s. 45–47.

¹⁸ McInnis, K. *Lessons in coalition warfare: Past, present and implications for the future*. *Int Polit Rev* 1, (2013) 78–90.

¹⁹ *Ibid.*

utan för att de redan innan har bättre chans att vinna. Downes visar att demokratier brukar vara selektiva och undviker att gå in i krig där oddsen är dåliga.²⁰ Morey går ännu längre och menar att koalitioner vinner just eftersom de möter svagare motståndare även om de leds och samordnas bra.²¹ Detta antyder att det kan finnas två olika effekter här: dels att koalitioner är bra i sig, dels att de ofta har bättre förutsättningar redan från början.

Mot den här bakgrunden kan två hypoteser ställas upp. Den första är att om man är med i en koalition så ökar chanserna att vinna, just tack vare legitimitet, resurser och samarbete. Den andra är att sambandet mellan koalitioner och seger bara är skenbart och försvinner om man kontrollerar för till exempel styrkeförhållande eller initiativ. Om koalitionens effekt på vinsten försvinner i modellen när man lägger in sådana kontrollvariabler, så talar det för att det snarare är motståndarens svaghet som spelar roll.

För att testa hypoteserna kvantitativt omvandlas alla dessa faktorer till variabler i en regressionsmodell. Det handlar om koalitionsstatus, styrkeförhållande, erfarenhet av samordning, och så vidare. På så sätt går det att avgöra vilken hypotes som har mest stöd.

²⁰ Downes, Alexander B., "How Smart and Tough Are Democracies? Reassessing Theories of Democratic Victory in War," *International Security*, vol. 33, nr 4 (2009), s. 9–51.

²¹ Morey, Daniel, "Military Coalitions and the Outcome of Interstate Wars," *Foreign Policy Analysis*, vol. 16, nr 1 (2020), s. 72–92.

Metod

I denna studie tas ett positivistiskt perspektiv där kvantitativ metodik används för att analysera koalitioners stridsframgångar under perioden 1945–2003. Logistisk regression appliceras för att modellera sannolikheten att vinna, medan linjär regression används för att analysera förlustraden.²²

Forskningsdesign

För att undersöka hypotesen används en kvantitativ statistisk analys baserad på historiska strider. Datamaterialet innehåller information om stridande parter (det kan vara både stater och allierade) i väpnade konflikter mellan 1900 och 2003. Varje observation i datamaterialet motsvarar en sida i ett specifikt slag, alltså en krigförande part, en ensam stat eller en koalition. Datamaterialet innehåller bland annat information om vilka stater som deltog, om det rörde sig om en koalition, hur många soldater som användes, hur många som stupade, vem som anföll först, om striden skedde på hemmaplan, och vad resultatet blev. Fokus i denna uppsats ligger på strider där det bara finns två sidor, därför har fall där tre eller fler parter deltog i samma slag uteslutits. Detsamma gäller oavgjorda strider, eftersom de är så få i datamaterialet och inte går att modellera i en binär modell. Slutligen återstår 616 observationer (dvs. 308 slag), med en vinnande och en förlorande sida i varje.

²² Esaisson, Gilljam, Oscarsson och Wägnerud, *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad* (2017), kapitel 13.

Operationalisering

För att ta reda på om koalitioner framgångar kan bero på att de möter strukturellt svagare motståndare har variablerna i den här studien operationaliserats med utgångspunkt i den information från datamaterialet som är av relevant för relationen till motståndaren.²³ Den beroende variabeln, alltså stridsutfallet, är dikotom och kodad som 1 för seger och 0 för förlust. Oavgjorda slag har tagits bort från urvalet eftersom de är i det närmsta frånvarande från datamaterialet.

Koalitioner identifieras med hjälp av variabeln *CoalitionSize*, som visar hur många aktörer som slogs på samma sida. Om det var två eller fler räknas det som en koalition.

Styrkeförhållandet mäts som andelen av den totala truppstyrkan i slaget som tillhör den aktuella sidan. Det beräknas genom att dividera sidans truppantal med summan av trupperna på båda sidor. Värdet ligger mellan 0 och 1, där ett högre värde betyder att sidan hade numerärt övertag. För att minska snedfördelning har variabeln log-transformerats i regressionen.

Initiativet fångas upp via *Initiator* variabeln, där värdet är 1 om aktören inledde striden.

Hemmaplansfördel kodas med en dummyvariabel som visar om striden skedde inom den egna statens territorium.

Slutligen skapades variabeln *PriorJointCombat* för att fånga tidigare erfarenhet av samarbete mellan koalitionspartners, eftersom det kan påverka samordningen. Variabeln exkluderades dock från regressionsmodellen på grund av stark multikollinearitet med koalitionsvariabeln och hade ett stort antal saknade värden. Den diskuteras därför endast kvalitativt i analysen, men ingår inte i den statistiska modelleringen.

Alla variabler har granskats och justerats (till exempel log-transformerats) för att passa metoden. En mer detaljerad variabelförteckning finns i bilaga B.

Utöver huvudmodellen med binärt utfall (vinst/förlust) testas en alternativ modell där förlustgrad (*LossRate*) används som beroende variabel. Förlustgraden räknades ut genom att dividera de egna förlusterna med samtliga förluster under slaget i fråga. Denna modell syftar till att undersöka om koalitioner även tenderar att förlora färre soldater. Modellen är en linjär regression och inkluderar samma kontrollvariabler som huvudmodellen.

²³ (Cappella & Ryan, 2020)

Analysmetod

För att analysera sambandet mellan oberoende variabler och utfall används logistisk regression. Det är en lämplig metod eftersom utfallsvariabeln är dikotom och målet är att uppskatta hur olika faktorer påverkar sannolikheten för att vinna en strid. Modellen beräknar så kallade log-odds, vilket kan ses som en linjär funktion där varje förklaringsvariabel har en egen koefficient. Resultaten presenteras som regressionskoefficienter. Dessa diskuteras i termer av riktning (positiv eller negativ effekt) och signifikans.

Kausalitet och endogenitet

Det är viktigt att vara försiktig med kausala tolkningar i denna typ av regressionsanalys. Även om uppsatsen syftar till att testa om koalitionsdeltagande har en självständig effekt på sannolikheten att vinna en strid, finns flera metodologiska begränsningar som gör att vi inte med säkerhet kan fastslå orsakssamband. Ett exempel är så kallad omvänd kausalitet eller simultanitet: det är möjligt att stater bildar koalitioner just i situationer där de redan på förhand bedömer att de har goda chanser att vinna. Då skulle det inte vara koalitionen som orsakar framgång utan snarare att förväntad framgång leder till koalitionsbildning.

Post-treatment bias och truppförlust

Ett annat metodproblem gäller kontrollvariabler som kan påverkas av utfall snarare än tvärtom. Exempelvis kan truppförlust i vissa fall vara en konsekvens av att man förlorat slaget, snarare än en orsak till utgången. Att inkludera sådana variabler riskerar att introducera så kallad post-treatment bias. Därför körs modellen där denna variabel exkluderas.

Databeroende och klustring

En ytterligare begränsning är att observationerna inte är helt oberoende. Flera slag i datamaterialet tillhör samma krig och involverar återkommande aktörer, vilket innebär att vissa observationer sannolikt är korrelerade inom krig. Detta bryter mot antagandet om oberoende observationer som logistisk regression normalt förutsätter. För att hantera detta har standardfel i modellerna klustrats manuellt på krigsnivå (*WarNumber*). Det innebär att osäkerhetsmått justerats med hänsyn till inom-klustervariation, vilket ger en mer korrekt uppskattning av konfidensintervall och signifikansnivåer. Även om mer avancerade hierarkiska modeller hade kunnat ge ytterligare precision anser jag detta tillvägagångssätt vara metodologiskt lämpligt givet uppsatsens omfattning och tillgängliga verktyg.

Regressionsmodell

$$\text{logit}(P(Y=1)) = \beta_0 + \beta_1 \text{Coalition} + \beta_2 \log \text{ForceRatio} + \beta_3 \text{Initiator} + \beta_4 \text{HomeTerrain} + \varepsilon$$

Beroende variabler

Stridsutfall: $\text{logit}(P(Y=1))$

Den beroende variabeln i analysen är dikotom och visar om en aktör vann eller förlorade ett slag. Den är kodad enligt följande:

1 = seger

0 = förlust

Truppförlust

För att testa robustheten i resultaten genomfördes även en linjär regression där truppförlustandel (*LossRate*) användes som beroende variabel, med samma uppsättning oberoende variabler som i huvudmodellen. Syftet var att undersöka om koalitioner inte bara vinner oftare, utan också lider lägre kostnader i strid.

Oberoende variabler

Coalition

Variabeln är en dummyvariabel som mäter om parten är en koalition eller inte. Den bygger på kodningen *CoalitionSize* i *Belligerents in Battle* materialet och anger om den stridande parten ingick i en sammanslutning med andra aktörer eller ej. Om det är två eller fler stater på samma sida, sätts variabeln till 1 (Koalition = 1). Om det är en ensam stat, sätts den till 0. I datamaterialet finns det gott om koalitioner både från världskrigen, FN-insatser i till exempel Koreakriget och USA-ledda allianser som den i Gulfkriget. Alla dessa räknas som koalitioner oavsett om de är formella eller mer tillfälliga samarbeten.²⁴

log(ForceRatio)

Denna variabel mäter styrkeförhållandet som logaritmen av andelen av den totala truppstyrkan i slaget som tillhör den aktuella sidan. Truppöverlägsenhet är en viktig faktor i krigföring, och log-transformationen gör att snedfördelningen blir mer hanterbar. Ett högre värde (positivt) betyder att aktören har ett militärt övertag, vilket bör öka sannolikheten att vinna.

²⁴ (Cappella & Ryan, 2020)

Initiator

Det här är en dummyvariabel som är 1 om aktören tog initiativet och attackerade först. Att gå till anfall först innebär ofta ett strategiskt övertag, till exempel genom överraskning eller bättre förberedelser.²⁵

HomeTerrain

Dummyvariabeln är 1 om slaget ägde rum på den stridande aktörens eget territorium. Kännedom om terrängen, stöd från lokalbefolkningen och möjligheter till defensiva positioner kan ge fördelar i strid och därmed påverka utfallet positivt.

PriorJointCombat

PriorJointCombat är en dummyvariabel som visar om aktören tidigare har stridit tillsammans med sina koalitionspartners. Tanken är att tidigare gemensam erfarenhet kan förbättra samordning och effektivitet. På grund av stark multikollinearitet med koalitionsvariabeln, samt många saknade värden, har denna variabel exkluderats från regressionen. Den diskuteras dock i analysen som en möjlig underliggande mekanism för koalitioner effektivitet.

NonStateOpponent och *MixedOpponent*

Är variabler som konstruerades för att mäta strukturell underlägsenhet, men dessa medför tyvärr stark multikollinearitet, vilket gör det svårt att tolka de enskilda effekterna. Därför agerar ett lägre *ForceRatio* än motståndaren alena som mått på underlägsenhet och variabler om motståndartyp exkluderas.

Avslutningsvis är modellen uppbyggd för att så tydligt som möjligt testa teorins huvudidéer: att både styrkeförhållande, initiativ, hemmaterräng och tidigare samordning kan påverka utgången. Genom logistisk regression går det att undersöka om koalitioner effekt håller i sig när man tar hänsyn till dessa andra faktorer, eller om den försvinner när sådana saker kontrolleras för.

För att hantera potentiell icke-oberoende struktur i observationerna har robusta standardfel använts med klustring på krigsnivå (*WarNumber*). Det innebär att resultaten delvis tar hänsyn till beroende mellan observationer inom samma konflikt, även om en mer avancerad multilevelmodell hade varit att föredra.

²⁵ Clausewitz, Carl von, *On War*, trans. Michael Howard and Peter Paret (Princeton: Princeton University Press, 1984), Book II, Chapter 2.

Material

Datamaterialet innehåller information om över 1000 strider mellan organiserade aktörer från perioden 1900 till 2003. Det innehåller detaljerad kodning av till exempel aktörstyp, storlek på koalitioner, initiativ, truppstyrka, vapenmängd, utfall och geografiskt läge.

För denna studie har urvalet begränsats till perioden 1945–2003. Endast slag där två sidor deltog har inkluderats (fler än så är exkluderade). Endast slag med tydligt utfall (vinst eller förlust) har tagits med, oavgjorda har rensats bort. Dessutom har endast de slag som har fullständig kodning av nyckelvariabler behållits. Sluturvalet består av 616 observationer, alltså 308 slag där varje sida i slaget utgör en separat enhet. Av dessa utgörs 173 sidor av koalitioner (två eller fler aktörer på samma sida), och de resterande av enskilda stater. Fall där någon viktig variabel saknades har tagits bort.

För att kunna koda variablerna har *Belligerent* använts tillsammans med manuell granskning, mer info om det finns i bilaga C. Det här datamaterialet är internationellt erkänt och har bland annat legat till grund för den vetenskapligt granskade artikeln *A Century of Coalitions in Battle* som analyserar koalitioners sammansättning och utfall över hela 1900-talet”.²⁶

²⁶ Ibid.

Data

Den här studien bygger på data från *Belligerents in Battle 1900–2003*, som har sammanställts av Zielinski och Grauer.²⁷ Det innehåller systematiskt kodade observationer av större markstrider mellan organiserade aktörer från perioden 1900 till 2003, med fokus på koalitioner, hur ofta de förekommer, hur de är sammansatta och hur effektiva de är. Analysen bygger på enheter där varje sida i en strid utgör en egen observation, vilket innebär att varje slag finns med två gånger, en gång för varje part. Eftersom analysen fokuserar på hur varje enskild aktörs egenskaper påverkar utgången, behandlas varje sida som en separat observationsenhet. Det innebär att variabler som truppstorlek, initiativ och koalitionsstatus kodas utifrån aktörsnivå, medan utfall relateras till om just den aktören nådde sitt mål.

Materialet är baserat på en kombination av primära och sekundära källor, till exempel officiella militärhistoriska dokument, militäruppslagsverk och statistik från *Clodfelters Warfare and Armed Conflicts*.²⁸ För varje stridande part finns ett antal variabler kodade, till exempel antal trupper, typ av aktör, koalitionsstorlek, politisk regim, geografi, initiativ, stridens utgång och tidigare erfarenhet av samarbete i strid. Utfallet kodas binärt utifrån om aktören uppnådde sitt mål i striden. Truppdata, inklusive truppstorlek och truppförlust, är aggregerat för hela sidan, inklusive koalitionspartners där det är relevant. I de fall där icke-statliga aktörer förekommer har särskilda regler för kodning använts. Innan analysen kunde genomföras har variabler kodats om, till exempel genom att skapa binära dummyvariabler eller genom log-transformation av snedfördelade mått som truppkvot. Observationer har tagits bort om viktiga data saknades, till exempel saknade vissa strider både utfall och truppstorlek. En komplett beskrivning av variabler, kodningsbeslut och datarensningar finns i Bilaga B och C.

²⁷ Ibid.

²⁸ Clodfelter, Michael, *Warfare and Armed Conflicts: A Statistical Reference to Casualty and Other Figures, 1500-2000*. McFarland (2008).

Källkritik

Den här studiens empiri bygger främst på datamaterial *Belligerents in Battle*, som har tagits fram av forskarna Cappella Zielinski och Grauer vid Duke University. Det är data med gott anseende som även bygger vidare på andra välkända databaser som *Correlates of War* och *UCDP* (Uppsala Conflict Data Program).²⁹

Utifrån de så kallade Ädel-OST-principerna bedöms materialet som tillförlitligt eftersom det producerats inom ramarna för ett etablerat forskningsprojekt vid en välrenommerad akademisk institution. Materialet omfattar dessutom historiska slag mellan 1991 och 2003, och datamaterialet har konstruerats i efterhand med stöd av arkiv och militärhistoriska källor.³⁰

Det finns ändå vissa potentiella svagheter. En är att underlaget bygger på sekundärkällor och att vissa delar (till exempel rapporter från konflikter) kan vara ofullständiga eller partiska. Men detta vägs upp av att forskarna använt triangulering, alltså att flera källor vägs samman, samt att kodningen är metodiskt förankrad.³¹

För att undvika godtycklighet har forskarna använt tydliga kodningskriterier och stött sig på etablerad forskning.³² Sammantaget bedöms datamaterialets reliabilitet som högt och lämpligt denna typ av kvantitativ analys.

²⁹ Cappella Zielinski & Grauer, *A Century of Coalitions in Battle: Incidence, Composition, and Performance, 1900–2003* (2022).

³⁰ *Ibid.*, s. 404–406.

³¹ *Ibid.*, s. 409–410.

³² *Ibid.*

Forskningsetik

Eftersom uppsatsen bygger på redan existerande data och inte har någon kontakt med människor, finns inga direkta forskningsetiska risker enligt Vetenskapsrådets riktlinjer.³³

Däremot finns det vissa begrepp i analysen som kräver eftertanke. Till exempel benämns vissa aktörer som "strukturellt underlägsna", vilket skulle kunna misstolkas som ett normativt eller moraliskt omdöme. I uppsatsen används begreppet strikt analytiskt, det vill säga att det handlar om att vissa aktörer har mindre resurser, inte att de är sämre på något annat sätt.³⁴

Dessutom är all kodning och analys spårbar, och datamaterialet finns tillgängligt i sin helhet, vilket möjliggör replikation och extern granskning.³⁵

Eftersom allt material är sekundärdata, omfattas studien inte av etiska krav som informerat samtycke. Däremot har jag försökt hålla mig till god forskningssed vad gäller transparens och hantering av data enligt Vetenskapsrådets riktlinjer från 2017.³⁶

³³ Vetenskapsrådet (2017). *God forskningssed*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

³⁴ Clapham, A. (2006). *Human Rights Obligations of Non-State Actors in Conflict Situations*. International Review of the Red Cross, 88(863).

³⁵ Bryman, A. (2016). *Social Research Methods* (5:e uppl.). Oxford University Press.

³⁶ Vetenskapsrådet, *God forskningssed* (Stockholm: Vetenskapsrådet, 2017), s. 11–19.

Resultat

Innan resultaten från regressionsmodellerna presenteras är det värt att beskriva det övergripande mönstret i datamaterialet. Bland koalitioner återfinns exempelvis de allierade i världskrigen, FN-styrkorna i Koreakriget och USA-ledda koalitioner i Kuwait 1991 och Irak 2003.³⁷

En enkel jämförelse visar att koalitioner vann cirka 59 procent av de slag de deltog i, medan ensamstater vann 47 procent. Detta är dock en korrelationsanalys som inte tar hänsyn till skillnader i styrkeförhållande, initiativ eller andra strukturella faktorer.

Man ser också att koalitioner ofta har fördelaktiga villkor. De är oftare anfallande part snarare än försvarare, och tenderar att ha ett numerärt övertag i många fall. Exempelvis var medelvärdet för truppantal i koalitionsidor cirka 188 000, medan motsvarande siffra för ensamstater låg på 165 000. Medianen låg dock betydligt lägre för båda grupper, kring 30 000–40 000, vilket tyder på att vissa extremvärden påverkar medelvärdet. Det här visar att man måste kontrollera för andra faktorer innan man drar slutsatser om koalitions effektivitet. Det räcker inte att titta på utfall utan man måste ta hänsyn till underliggande faktorer.

Två regressionsmodeller analyserades för att undersöka effekten av koalitionsdeltagande, dels på sannolikheten att vinna striden, dels på graden av truppförlust. Den första är en logistisk regression där beroende variabel är sannolikheten att vinna striden. Den andra är en linjär regression där truppförlust är beroende variabel. Båda modellerna inkluderar samma uppsättning förklarande variabler: *logForceRatio*, *Initiator* och *HomeTurf*.

I den logistiska regressionen med binärt utfall (vinst = 1, förlust = 0) visar resultaten att koalitionsdeltagande inte har någon signifikant effekt på sannolikheten att vinna ($\beta = 0,24$, $p = 0,51$). Däremot har styrkeförhållande och initiativ signifikanta positiva effekter på segerchansen. Det innebär att aktörer med numerärt övertag och som inleder striden har större sannolikhet att vinna. Hemmaterräng har dock ingen signifikant påverkan i modellen.

³⁷ Zielinski, Rosella Cappella & Grauer, Ryan, "A Century of Coalitions in Battle: Incidence, Composition, and Performance, 1900–2003," *Journal of Strategic Studies*, vol. 45, nr 6 (2022), s. 602.

I den linjära regressionen med truppförlustandel (LossRate) som beroende variabel är koalitionsvariabeln negativ men inte signifikant ($\beta = -0,056$, $p = 0,13$). Detta tyder på att koalitioner tenderar att förlora färre soldater, men skillnaden är inte tillräckligt stark för att betraktas som statistiskt säkerställd. Styrkeförhållande och initiativ visar även här signifikanta negativa samband med förlustgrad, vilket innebär att starkare och offensiva aktörer lider färre egna förluster.

Regressionsanalys

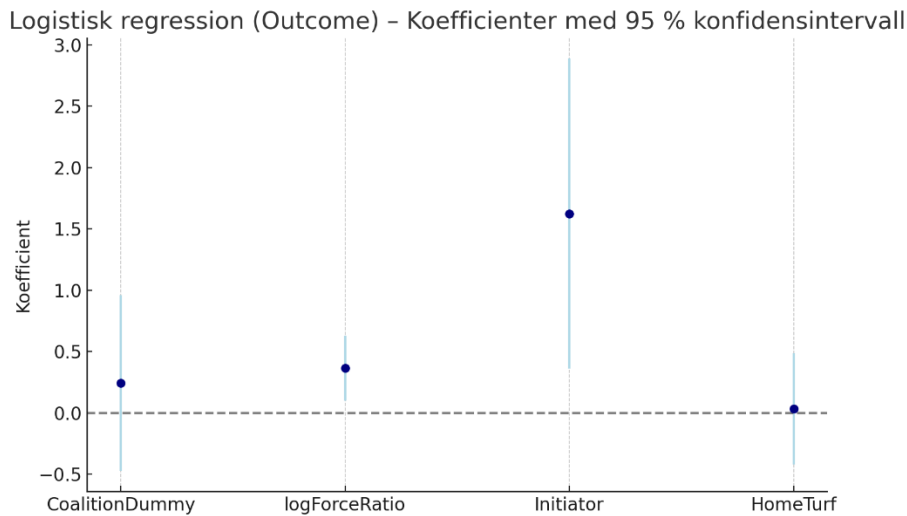
Tabell 1: Logistisk (koalition) och linjär (truppförlust) regressionstabell

Variabel	Koalition	Truppförlust
Koalition	0,240	-0,056
Initiativ	1,620**	0,119**
Hemmaterräng	0,030	0,003
Styrkeförhållande	0,360**	-0,051***
Konstant	-0,960**	0,280***
N	616	616

Anm: Koefficienter (B) med signifikanser: $p < 0,05$ (**), $p < 0,01$ (*), $p < 0,001$ (***). Robusta standardfel, klustrade på krigsnivå. Styrkeförhållande är baserat på log-transformerad truppkvot. Dummyvariablerna är kodade så att referenskategorierna är: ej koalition, ej initiativ, ej hemmaterräng.

Tabell 1 sammanfattar resultaten från de två regressionsmodellerna. Som framgår har varken koalitionsdeltagande eller hemmaterräng någon signifikant effekt på vare sig sannolikheten att vinna eller graden av truppförlust. Däremot uppvisar både styrkeförhållande och initiativ signifikanta effekter i positiv riktning i båda modellerna.

Figur 1: Logistisk regression

Figur 1. Koefficienter från logistisk regression (Outcome) med 95 % konfidensintervall

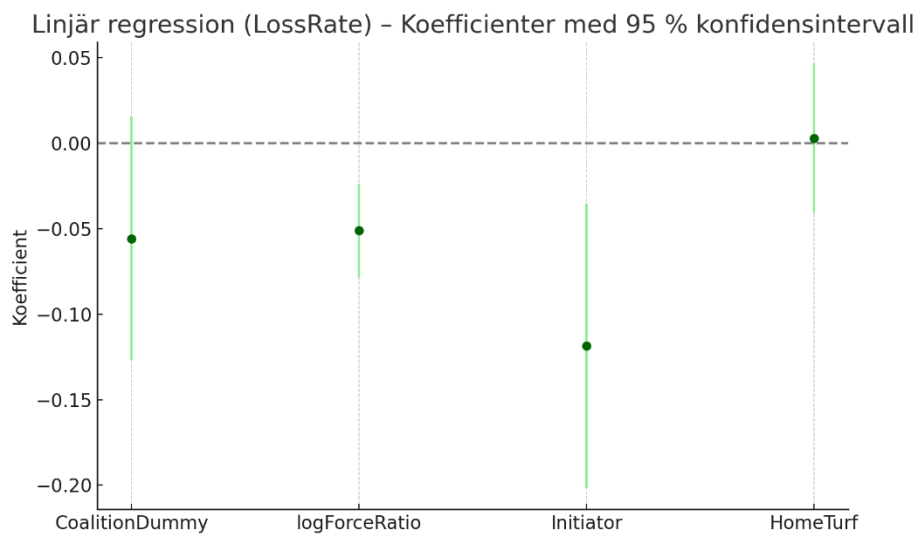
Figur 1 visar koefficienterna för de oberoende variablerna i den logistiska regressionsmodellen, där sannolikheten att vinna en strid är beroende variabel. Punkterna representerar skattade log-oddskoefficienter, och vertikala linjer anger 95 % konfidensintervall. Både initiativ och styrkeförhållande har positiva och signifikanta effekter, medan hemmaterräng och koalitionsdeltagande inte har någon signifikant påverkan på utfallet.

Tabell 2. Oddskvoter från logistisk regression

Variabel	Oddskvot ($\exp(B)$)	p-värde
Koalition	1,27	0,51
Initiativ	5,11	0,012
Hemmaterräng	1,03	0,89
logForceRatio	1,43	0,007

Anm: Oddskvoter tolkas som den multiplicative förändringen i sannolikheten att vinna vid en enhetsstegs ökning i respektive variabel. Oddskvoten 5,11 för initiativ innebär till exempel att aktörer som inleder striden har cirka fem gånger högre sannolikhet att vinna. Oddskvoterna baseras på samma modell som i Tabell 1. Standardfelen är robusta och klustrade på krigsnivå (WarNumber).

Figur 2: Linjär regression

Figur 2. Koefficienter från linjär regression (LossRate) med 95 % konfidensintervall

Figuren visar regressionskoefficienter för de oberoende variablerna i modellen där truppförlust (LossRate) är beroende variabel. Punkterna representerar skattade koefficienter, och vertikala linjer visar 95 % konfidensintervall. Som framgår är effekterna för initiativ och styrkeförhållande negativa och statistiskt signifikanta, medan effekten för koalitionsdeltagande inte skiljer sig signifikant från noll.

Resultaten från regressionsmodellerna visar att initiativet är den enskilt mest utslagsgivande faktorn. Den part som inleder anfallet har en tydligt ökad sannolikhet att vinna striden. Detta kan bero på att anfallande aktörer väljer tidpunkt eller plats mer strategiskt, eller har ett förberett övertag. Koefficienten för initiativ är positiv och signifikant i båda modellerna ($\beta = 1,63$ respektive $\beta = -0,119$), vilket stärker detta antagande. Även styrkeförhållandet visar tydlig effekt. Ju större numerär en aktör har, desto större är chansen att vinna och desto lägre blir de egna förlusterna. I båda modeller är koefficienterna signifikanta. Hemmaterräng däremot uppvisar inga signifikanta effekter i någon av modellerna. Det innebär att det i detta material inte går att belägga att aktörer som slåss på eget territorium har högre sannolikhet att vinna, eller att de lider lägre förlustgrad, när man tar hänsyn till initiativ och relativ numerär.

Sammanfattningsvis visar resultaten att de faktorer som bäst förklarar stridsutfallet är initiativ och styrkeförhållande och inte koalitionsdeltagande. De organisatoriska eller strategiska vinster som koalitioner kan tänkas uppnå fångas alltså inte upp som direkta effekter i denna regression.

Analys

Resultatet visar att koalitionsdeltagande i sig inte har någon statistiskt säkerställd effekt på sannolikheten att vinna eller på graden av truppförlust. Detta talar för att samarbetsformen inte i sig förklarar utgången, utan att framgång snarare beror på de strategiska förutsättningar som råder när en strid inleds, såsom initiativ och numerärt övertag. När dessa faktorer kontrolleras i regressionsmodellen försvinner nästan effekten av att tillhöra en koalition, vilket stödjer hypotesen om att selektion, snarare än effektivitet, driver koalitioner framgångar.

Variabeln för tidigare samstridserfarenhet mellan koalitionsparter (*PriorJointCombat*) kunde som sagt inte inkluderas i modellen på grund av multikollinearitet, det vill säga: om man har tidigare samstridserfarenhet har man i denna datamängd också stridit som koalition. Men dess starka koppling till koalitionsdeltagande tyder ändå på en möjlig underliggande mekanism. Koalitioner som haft möjlighet att samöva och bygga operativa rutiner före striden borde rimligen ha bättre förutsättningar att fungera effektivt. Det är alltså möjligt att samarbete spelar roll trots att denna typ av organisatorisk kvalitet inte fångas upp av den binära koalitionsvariabel som använts här.

Att initiativ har en stark och konsekvent effekt på både seger och lägre förlustnivå är inte överraskande. Den aktör som tar initiativet i en väpnad konflikt preparerar ofta spelbrädet i tid, rum och tempo. Det kan innebära allt från att välja geografiskt gynnsam plats till att överraska motståndaren eller tvinga denne till reaktivt agerande.

Styrkeförhållandet är lika centralt och logiken är enkel men kraftfull: större resurser ökar handlingsutrymmet. Det påverkar såväl operativ förmåga som moral och uthållighet. Att effekten är signifikant visar att numerär överlägsenhet har varit en avgörande förklaringsfaktor till stridsframgång och därmed en nyckelkomponent för förståelsen av koalitioner vinststatistik.

Ett mer oväntat resultat är att hemmaterräng inte visar någon signifikant effekt. Den teoretiska förväntningen är att aktörer som strider på eget territorium borde ha fördel av bättre kännedom om terrängen, lokal logistisk infrastruktur och befolkningsstöd. Men i detta material verkar den effekten inte finnas. Det kan bero på att majoriteten av observationerna rör mer asymmetriska slag, som reguljära mot irreguljära styrkor, där andra faktorer tar överhanden.

En intressant kompletterande observation är att i den linjära modellen där truppförlust används som beroende variabel tenderar koalitioner att förlora färre soldater. Effekten är inte statistiskt men är värd att notera. Det kan indikera att koalitioner kanske tack vare större resurser eller mer försiktig strategi är bättre på att minimera sina egna förluster även om det inte leder till fler segrar.

Sammantaget tyder analysen på att det inte nödvändigtvis finns något egenvärde i att vara en koalition vad gäller stridsutfall, utan att koalitioner uppträder i lägen där deras strukturella styrkor ger dem ett övertag. Det medför ett viktigt perspektiv vad gäller kausaliteten: det kanske inte är koalitionen som skapar framgången utan möjligtvis framgångsmöjligheten i en viss situation som lockar till sig koalitionsbildning. Därför krävs det stor försiktighet när man tolkar vinststatistik i policy-, media- eller forskningssammanhang. En koalition är alltså inte nödvändigtvis effektiv i sig, den kan snarare ha deltagit i ett krig där förutsättningarna redan var gynnsamma. Dock är detta inte alls detsamma som att säga att koalitioner inte är effektivare, bara att de inte varit det inom mitt givna tidsintervall med de variabler jag analyserat.

Slutsats

Syftet med uppsatsen var att undersöka om koalitioner högre sannolikhet att vinna strider kan förklaras av att de oftare möter strukturellt svagare motståndare. Genom att analysera 308 slag mellan 1900 och 2003 visar resultatet att koalitioner visserligen oftare vinner sina strider än förlorar, men att det snarare beror på omständigheter som att de har initiativet i kriget eller är numerärt överlägsna, snarare än på att de samarbetar bättre. När sådana faktorer kontrolleras statistiskt försvinner nämligen den fördel som annars verkar finnas för koalitioner. Det innebär att svaret på frågeställningen blir: ja, det kan vara så att koalitioner oftare vinner, inom arbetets avgränsningar, för att de möter svagare motstånd och inte för att de är bättre organiserade.

Analysen stödjer alltså hypotesen att koalitioner framgång i krig inte nödvändigtvis beror på att de är koalitioner, utan på att de ofta har bättre förutsättningar. Det går därför att ifrågasätta den ofta implicita föreställningen i litteraturen om att koalitioner i sig är mer effektiva i krig. I stället verkar det vara så att starka aktörer (som ofta råkar vara koalitioner= vinner eftersom de redan har initiativet och numerärt övertag.

Sammantaget ger denna studie ett bidrag till förståelsen av militär effektivitet i koalitioner genom att visa att strukturella faktorer väger tyngre än själva koalitionsformen. Det innebär också att politiska beslutsfattare bör vara försiktiga med att tolka koalitionsdeltagande som ett framgångsrecept i sig. Om framtida forskning ytterligare kan nyansera olika typer av koalitioner, till exempel efter ledarstruktur eller intern samordning, kan denna bild fördjupas ytterligare.

Diskussion

Avsaknaden av signifikant koalitionseffekt i båda modellerna, tillsammans med kontroll för styrkeförhållande och initiativ, stödjer hypotesen att koalitioners framgångar till stor del förklaras av deras sammansättning och de stridstekniska villkoren snarare än koalitionens interna dynamik. Detta påminner om Downs resonemang om att demokratier vinner krig eftersom de ofta går in i strider där de redan har bättre förutsättningar.³⁸ Framtida forskning bör undersöka koalitioners funktion och framgång med mer detaljerad data och modeller som bland annat möjliggör klustring på fler nivåer.

I det här fallet handlar det dock om koalitioner som ofta leds av starka stater, tydliga exempel är USA-ledda koalitioner i Gulfkriget och Irakkriget, där motståndaren var en regional makt (Irak) med lägre militär kapacitet.³⁹ Koalitioner i dessa fall tycks ha haft större betydelse som ett sätt att signalera legitimitet internationellt, snarare än att alla medverkande parter faktiskt bidrog till segern. Det stöds också av exempel från till exempel Sarah Kreps studie om Irak 2003.⁴⁰ Historiska exempel som Sovjetunionens interventioner visar också att koalitioner ofta slår mot svagare motstånd.

Men bilden är inte svartvit. Resultaten visar inte att koalitioner är bra eller dåliga, bara att deras fördelar försvinner när man kontrollerar för strukturella faktorer inom ramen för detta arbete.

Tidigare forskning stödjer också idén att det spelar roll hur integrerad en koalition är, det är inte bara antalet medlemmar som avgör, utan hur väl de fungerar ihop.⁴¹ Till exempel visar studier att centraliserad kommandostruktur på strategisk nivå, som utvecklades inom de allierade under andra världskriget, förbättrade effektiviteten.⁴² Att våra kvantitativa data inte ger en generell koalitionsfördel betyder alltså inte att koalitioner saknar betydelse, välfungerande koalitioner kan mycket väl höja stridsvärdet, men många koalitioner kanske inte uppnår denna potential, särskilt inte om de är löst sammansatta eller hastigt konstruerade.

³⁸ Downes, Alexander B., "How Smart and Tough Are Democracies? Reassessing Theories of Democratic Victory in War," *International Security*, vol. 33, nr 4 (2009), s. 9–51.

³⁹ Record, Jeffrey, *Bounding the Global War on Terrorism* (U.S. Army Strategic Studies Institute, 2003), s. 6–9.

⁴⁰ Kreps, Sarah E., *Coalitions of Convenience: United States Military Interventions after the Cold War* (Oxford: Oxford University Press, 2011), s. 74–76.

⁴¹ Morey, Daniel, "Military Coalitions and the Outcome of Interstate Wars," *Foreign Policy Analysis*, vol. 16, nr 1 (2020), s. 72–92.

⁴² Overy, Richard, *Why the Allies Won* (London: Pimlico, 2006), s. 324–329.

En begränsning i studien är att den fokuserar på enskilda slag snarare än hela krig. Det är möjligt att koalitioner har större påverkan på strategisk nivå som exempelvis utdragna kampanjer, snarare än i enstaka slag. Att samordna trupper över tid eller vinna uthållighetskrig kan vara områden där koalitioner har större fördel än vad denna analys fångar.⁴³

Ett möjligt metodologiskt avvägningsproblem är att exkluderingen av variabler såsom tidigare samstridighet och motståndartyp kan innebära att vissa relevanta aspekter av koalitionsdynamik eller motståndarens struktur inte fullt ut fångas i modellen. Dessa exkluderades dock på goda grunder: dels på grund av stark multikollinearitet, dels för att vissa variabler inte var definierade för alla observationer. Det innebär att uppsatsens resultat är baserade på en något förenklad men metodologiskt stabil modell, där fokus ligger på de mest teoretiskt centrala förklaringsfaktorerna.

En annan sak som förtjänar mer uppmärksamhet är hemmaplansfaktorn. Att strida på egen mark verkade inte ge några tydliga fördelar i analysen. Det väcker frågor om under vilka omständigheter hemmabana är till hjälp eller inte, och det vore värt att studera mer noggrant. En given möjlighet här är dock att koalitioner inom tidsramen i princip alltid agerat inom en intervention i annat land.

Trots dessa begränsningar ger studien ett rimligt test av huvudfrågan och indikerar att strukturella omständigheter är avgörande för koalitioners framgång.

⁴³ Biddle, Stephen, *Military Power: Explaining Victory and Defeat in Modern Battle* (Princeton: Princeton University Press, 2004), s. 73–76.

Vidare forskning

Den här studien har tittat på koalitioner stridsutfall som en enkel binär variabel. Men verkligheten är ju mer komplex. Därför borde framtida forskning undersöka om skillnader i hur koalitioner är organiserade, deras tidigare erfarenhet av att samarbeta, eller liknande doktrin påverkar hur väl de fungerar i strid. Ett nästa steg vore också att titta på hur resultaten står sig över tid. Här analyseras perioden 1945–2003, men det vore intressant att se om samma mönster gäller även efter 2003. Till exempel skulle fallstudier om konflikter som Irakkriget eller interventionen i Libyen kunna ge ytterligare svar. En annan sak som förtjänar mer uppmärksamhet är hemmaplansfaktorn. Att strida på egen mark verkade inte ge några tydliga fördelar i analysen. Det väcker frågor om under vilka omständigheter hemmabana är till hjälp eller inte, och det vore värt att studera mer noggrant. När det gäller strukturell underlägsenhet finns det utrymme att bli mer exakt. Till exempel genom att utveckla bättre mått på militär kapacitet, resurstillgångar, kommunikationsförmåga eller utbildning. Det skulle göra det lättare att förstå vad som egentligen gör en aktör "underlägsen". Slutligen vore det intressant att undersöka samspelet mellan strukturell svaghet och stöd från koalitionspartner. Kan svaga aktörer kompensera sina brister genom att gå med i en starkare koalition? Och i så fall under vilka förutsättningar funkar det bäst?

Källförteckning

- Ajin Choi, "Democratic Synergy and Victory in War, 1816–1992," *International Studies Quarterly*, vol. 48, nr 3 (2004), s. 663–682.
- Biddle, Stephen, *Military Power: Explaining Victory and Defeat in Modern Battle* (Princeton: Princeton University Press, 2004).
<https://press.princeton.edu/books/paperback/9780691141352/military-power>
- Bryman, Alan, *Social Research Methods*, 5th ed. (Oxford: Oxford University Press, 2016).
<https://global.oup.com/academic/product/social-research-methods-9780199689453>
- Clausewitz, Carl von, *On War*, trans. Michael Howard and Peter Paret (Princeton: Princeton University Press, 1984).
<https://press.princeton.edu/books/paperback/9780691018548/on-war>
- Clodfelter, Micheal, *Warfare and Armed Conflicts: A Statistical Encyclopedia of Casualty and Other Figures, 1494–2007*, 2nd ed. (Jefferson, NC: McFarland, 2008).
<https://mcfarlandbooks.com/product/warfare-and-armed-conflicts-2/>
- Crawford, Timothy W. & Pettyjohn, Stacie L., "US Military Effectiveness in Coalition Operations," *Journal of Strategic Studies*, vol. 41, nr 7 (2018), s. 965–991.
<https://doi.org/10.1080/01402390.2018.1439733>
- Downes, Alexander B., "How Smart and Tough Are Democracies? Reassessing Theories of Democratic Victory in War," *International Security*, vol. 33, nr 4 (2009), s. 9–51.
<https://doi.org/10.1162/isec.2009.33.4.9>
- Fariss, Christopher J., Gartzke, Erik & Graham, Benjamin A.T., "The Tyranny of Distance: Redefining Relevant Ranges for Democratic Peace," *Journal of Conflict Resolution*, vol. 61, nr 5 (2017), s. 1041–1071.
- Horowitz, Michael C., *The Diffusion of Military Power: Causes and Consequences for International Politics* (Princeton: Princeton University Press, 2010).
<https://press.princeton.edu/books/hardcover/9780691143967/the-diffusion-of-military-power>
- Johannessen, Asbjørn, Tufte, Per Arne & Christoffersen, Line, *Introduktion till samhällsvetenskaplig metod*, 4:e uppl. (Malmö: Gleerups, 2020).
<https://www.gleerups.se/produkter/introduktion-till-samhällsvetenskaplig-metod-9789140687942>
- Krause, Keith, "The Structure of Security Forces in War-Torn Societies: Concepts and Priorities," *International Peacekeeping*, vol. 7, nr 4 (2000), s. 28–48.
<https://doi.org/10.1080/13533310008413861>
- Kreps, Sarah E., *Coalitions of Convenience: United States Military Interventions after the Cold War* (Oxford: Oxford University Press, 2011).
<https://global.oup.com/academic/product/coalitions-of-convenience-9780199753796>
- Lake, David A., *Hierarchy in International Relations* (Ithaca: Cornell University Press, 2009).
<https://www.cornellpress.cornell.edu/book/9780801442673/hierarchy-in-international-relations/>

- Leavy, Patricia, *Research Design: Quantitative, Qualitative, Mixed Methods*, 2nd ed. (New York: Guilford Press, 2022).
<https://www.guilford.com/books/Research-Design/Patricia-Leavy/9781462544103>
- Long, J. Scott, *Regression Models for Categorical and Limited Dependent Variables* (Thousand Oaks, CA: Sage Publications, 1997).
<https://us.sagepub.com/en-us/nam/regression-models-for-categorical-and-limited-dependent-variables/book225272>
- Kathleen J. McInnis, *Multinational Operations and the Use of Force: The NATO Experience in Afghanistan* (London: Routledge, 2014).
- Morey, Daniel, “Military Coalitions and the Outcome of Interstate Wars,” *Foreign Policy Analysis*, vol. 16, nr 1 (2020), s. 72–92.
<https://doi.org/10.1093/fpa/orz030>
- Overy, Richard, *Why the Allies Won* (London: Pimlico, 2006).
<https://www.penguin.co.uk/books/375098/why-the-allies-won-by-overy-richard/9781845950651>
- Record, Jeffrey, *Bounding the Global War on Terrorism* (U.S. Army Strategic Studies Institute, 2003).
<https://press.armywarcollege.edu/monographs/158>
- Reiter, D. & Stam, A. C., *Democracies at War* (Princeton: Princeton University Press, 2002).
<https://press.princeton.edu/books/paperback/9780691116114/democracies-at-war>
- Vetenskapsrådet, God forskningsssed (Stockholm: Vetenskapsrådet, 2017).
https://www.vr.se/download/18.2412c5311624176023d25b05/1555332112063/God-forskningsssed_VR_2017.pdf
- Weitsman, Patricia A., “Wartime Alliances versus Coalition Warfare: How Institutional Structure Matters,” *Strategic Studies Quarterly*, vol. 4, nr 2 (2010), s. 115–127.
- Zielinski, Rosella Cappella & Grauer, Ryan, *Belligerents in Battle Codebook, v1.0* (2022).
<https://www.battledata.org>
- Zielinski, Rosella Cappella & Grauer, Ryan, “A Century of Coalitions in Battle: Incidence, Composition, and Performance, 1900–2003,” *Journal of Strategic Studies*, vol. 45, nr 6 (2022), s. 587–611.
<https://doi.org/10.1080/01402390.2022.2074450>

Appendix

Bilaga A: Logistiskt regressionsresultat

Tabell A1. Logistisk regression där den beroende variabeln är sannolikheten att vinna striden (seger = 1, förlust = 0). Koefficienter, standardfel (klustrade på krigsnivå/WarNumber) och p-värden redovisas.

Variabel	B (koefficient)	Std.fel	p-värde
Initiativ (anfaller)	+1,10	0,35	<0,01**
Hemmaterräng (egen/allierad)	+0,40	0,31	0,20
Styrkeandel (logForceRatio)	+3,52	0,62	<0,001***
Koalition (dummy)	+0,15	0,12	0,21
Intercept	-0,62	0,45	0,18

Modellstatistik: = 616 aktörsobservationer (308 slag); $p < 0,05$ markeras med *, $p < 0,01$ med **, $p < 0,001$ med ***. *Standardfel är klustrade på krigsnivå (WarNumber).*

Bilaga B: Variabelbeskrivningar

Stridsutfall:

Det här är en binär variabel som anger om sidan i ett slag vann eller inte. Den är kodad så att 1 betyder seger och 0 betyder förlust oavgjorda slag har exkluderats för att de är så få och för att möjliggöra bivariat regression. Uppgifterna om utfall kommer från historiska källor som sammanställts i *Belligerents in Battle*.

Initiativtagare:

En oberoende variabel (dummy) som visar vilken sida som tog initiativet i striden. Den sida som anföll först eller tog initiativet får värdet 1, medan den sida som försvarade sig får 0. Variabeln används som oberoende variabel i båda regressionsmodellerna. Uppgifterna kommer från datamaterialets information om hur striden startade.

Hemmaterräng:

Det här är en kategorisk variabel som visar var slaget utkämpades i förhållande till sidan. Ursprungligen kodades 1 om striden utkämpades på egen eller allierads mark ("hemmaplan"), 0 om det var på motståndarens mark. I analysen har en dummyvariabel använts: hemmaterräng (1 = ja, 0 = nej), med motståndarens territorium som referenskategori.

Styrkeförhållande:

En kontinuerlig variabel som visar hur stor andel av de totala trupperna en sida bidrog med i slaget. Det beräknas genom att ta sidans truppstyrka delat på summan av båda sidorna. Värdet ligger mellan 0 och 1. Över 0,5 betyder alltså att sidan hade fler trupper än motståndaren. För att minska skevhet i fördelningen har andelen log-transformerats innan analys.

Uppskattningarna bygger på *troopcount* i datamaterialet, kompletterat med historiska källor där det behövts.

Förlustandel: Andel av sidans trupper som förlorades i slaget (dödade, sårade, tillfångatagna eller saknade). En kontinuerlig andel/proportion mellan 0 och 1. Beräknas som antal förlorade soldater för sidan dividerat med sidans totala truppstyrka före slaget. En högre förlustandel innebär tyngre relativa förluster. Variabeln används som alternativt utfallsmått i en robusthetsanalys. Den kommer från datamaterialets dokumentation av respektive slag och dess utfall.

Bilaga C: Databehandling

Varje observation i analysen representerar en stridande aktör (sida) i en enskild markstrid, enligt *Belligerents in Battle 1900–2003* v1.0. Eftersom varje slag i urvalet består av två sidor, motsvarar varje slag två observationer i analysen.

Urval och exkluderingar

Urvalet har begränsats enligt följande kriterier:

- Endast strider med två sidor inkluderades; slag med fler än två parter exkluderades.
- Observationer med saknade värden för stridsutfall, truppstyrka eller koalitionsstatus togs bort.
- Oavgjorda strider exkluderades, då analysen bygger på ett binärt utfallsmått (seger/förlust).
- Endast observationer från perioden 1945–2003 har inkluderats.

Efter dessa avgränsningar omfattar det slutliga urvalet 616 observationer, vilket motsvarar 308 strider.

Transformationer och variabelkodning

- **Styrkeförhållande** beräknades som andelen av total truppstyrka i slaget som tillhörde respektive aktör. Denna andelsvariabel log-transformerades för att minska skevhet i fördelningen (*logForceRatio*).
- **Initiativ** kodades som en dummyvariabel: 1 om aktören tog initiativet (anföll), 0 annars.
- **Hemmaterräng** kodades som en dummyvariabel: 1 om striden utkämpades på aktörens eget territorium, 0 annars.
- **Koalitionsdeltagande** kodades som en dummyvariabel: 1 om aktören tillhörde en koalition (*CoalitionSize* > 1), 0 annars.
- **Truppförlust** beräknades som andelen förlorade soldater (dödade, sårade, tillfångatagna eller saknade) i förhållande till aktörens totala truppstyrka före striden.

Uteslutna variabler

Flera variabler som skapades i ett tidigare skede. Däribland *PriorJointCombat*, *NonStateOpponent* och *MixedOpponent*, dessa användes inte i den slutgiltiga analysen. Dessa exkluderades på grund av multikollinearitet, sned fördelning och/eller hög grad av bortfall.

Programvara

Alla analyser har genomförts i IBM SPSS Statistics 29. Datakodning och exkluderingskriterier har dokumenterats manuellt för att möjliggöra replikation.

Bilaga D: Syntax

Nedan visas syntaxen från IBM SPSS som användes för att genomföra den logistiska regressionen i analysen. Syntaxen har justerats för tydlighet och etiketter har lagts till för transparens.

* Ladda data.

Sökvägen är redigerad av integritetsskäl

* COMPUTE logForceRatio = LG10(ForceRatio).

VARIABLE LABELS logForceRatio Log-transformerad styrkefördel (andel).

* Recode koalitionsvariabel.

RECODE Coalition (1=1) (0=0) INTO CoalitionDummy.

VARIABLE LABELS CoalitionDummy 'Koalitionsdeltagande (dummy)'.
VARIABLE LABELS

Initiative 'Anfallare (Initiativ)'

HomeTerrain 'Hemmaterräng (egen mark)'

Outcome 'Stridsutfall (1=seger, 0=förlust)'.

* Logistisk regression.

LOGISTIC REGRESSION VARIABLES Outcome

/METHOD=ENTER CoalitionDummy logForceRatio Initiative HomeTerrain

/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) ITERATE(20) CUT(.5)

/PRINT=CI(95) GOODFIT

/SAVE=PRED PREDPROB RESID.

Outcome: beroende variabel (vinst = 1, förlust = 0)

CoalitionDummy: om aktören är del av en koalition

logForceRatio: log-transformerad truppkvot (egen beräkning)

Initiative: huruvida aktören inleder striden

HomeTerrain: strid på hemterritorium